

se mjeseca svibnja g. 1360. spominje biskup Dominik u našim krajevima, u doba, kad je izbio njegov spor s Dubrovčanima.²⁰

Dubrovački ljetopisci pripovijedaju, da poslije smrti dubrovačkog nadbiskupa Ilije Saraca Dubrovčani nijesu htjeli imati za nadbiskupa domaćeg čovjeka. Nadbiskupi su bili dosada većinom iz Dubrovnika. Među njima se osobito isticao nadbiskup Ilija Saraca, koji je takav utjecaj vršio na državne poslove svojeg zavičaja, da se u Dubrovniku sve radilo onako, kako je on htio; mogao je, vele, postati i njegovim gospodarom. Radi toga je on pri smrti savjetovao Dubrovčane, da odsada nastoje, da dođe tuđin za dubrovačkog nadbiskupa, a da isključe domaćeg čovjeka, jer se i samom Iliji Saraci činilo opasno za slobodu Dubrovnika to veliko miješanje dubrovačkih nadbiskupa u državne poslove. Tako pripovijedaju ljetopisci.²¹ Znamo pak sigurno, da su se Dubrovčani pri popunjavanju nadbiskupske stolice g. 1360. držali strogo toga principa i to čak tako daleko, da nijesu htjeli, da postane nadbiskupom niti jedan Dalmatinac, Albanac ili Mlečanin. U sjednici vijeća umoljenih od 3. svibnja 1360. zaključuje se, da se pošalje na papinski dvor, u stvari imenovanja nadbiskupa, kancelar Tuodor s pismom i instrukcijama, a istog dana zaključuje veliko vijeće, da se dâ vlast malom vijeću i

²⁰ Kako vidjesmo, ovaj biskup Dominik spominje se od g. 1349. pa dalje. Spominje se među ostalim kao korčulanski biskup u dokumentima od 29. ožujka i 27. svibnja 1359., pa opet u svibnju g. 1360. i više puta kroz tu godinu; onda dalje u jednom dokumentu od 4. ožujka 1363., koji donosi Paulini (pogl. VI.), a iz kojega se vidi, da je on tada uistinu i vršio vlast korčulanskog biskupa. Dakle po svemu tome možemo zaključiti, da je on svakako bio biskupom od 1349.—1363. Ipak Farlati-Coleti (VI, p. 333) donose jedan dokument od 27. ožujka g. 1360., gdje se kao biskup spominje neki Ivan. O njemu vele Farlati-Coleti: »Hunc nobis ignotum suppeditavit eruditissimus Joseph Garampus ex tabulis Romanis, in quibus episcopus utriusque Joannes nominatur. Eum Innocentius VI Rectorem utriusque ecclesiae praefecit, et tributis, quod Curiae debebat, solvendi onere exemit die 27. Martii anni 1360... Cum itaque... in libris ejusdem Curiae nulla his duabus Ecclesiis taxatio imposita reperiretur, et praeterea Joannes religiosae quoque paupertatis angustiis premeretur, hinc causa fuerit, cur ab tributis solutione illum Pontifex eximeret: ex lib. Oblig. Cam. Tom. 36. pag. 179.« Farlati-Coleti nastoje, da protivurjeđe riješe na razne načine, ali njihovo obrazlaganje nije ovdje nimalo uvjerljivo, pa se ne ću na nj ni osvrnuti. Ja mislim, da se tu radi o pogrešci pera ili u samom dokumentu ili u prijepisu Josipa Garampa, a mogli bismo uzeti možda i to, da je Ivan bio uistinu biskupom 27. ožujka 1360., a poslije njega da je došao opet na biskupsku stolicu Dominik.

²¹ Ragnina: *Annali di Ragusa u Monumenta historiam Slavorum meridionalium spectantia* XIV, p. 233; Bezimeni ljetopisac u istim *Monumenta* XIV, p. 49; Gundulić u istim *Monumenta*, ali u svesku XXV, p. 393; o tom vidi Gruber: op. cit. (*Rad Jug. akademije* 168, p. 198—199); K. Vojnović: *Crkva i država u dubrovačkoj republici* (*Rad Jug. akademije* 119, p. 34); Medini: *Starine dubrovačke*, p. 228—229.